

Teatro de guerra

Direcció: Lola Arias

Països: Argentina, Espanya, Alemanya (2018)

Fitxa tècnica

Guió Lola Arias **Fotografia** Manuel Abramovich **Música** Ulises Conti **Interpretació** Documental, Lou Armour, David Jackson, Rubén Otero, Sukrim Rai, Gabriel Sagastume, Marcelo Vallejo **Durada** 82 min **Gènere** Documental **Llengües** Anglès i espanyol, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Documental innovador que revela les històries personals d'exsoldats britànics i argentins les vides dels quals es van veure profundament afectades per la guerra de les Malvines. (Filmaffinity)

Crítica

Esriptora, compositora, música, actriu, curadora, *performer*, directora de teatre i ara també de cinema, Lola Arias és una artista que abasta i (entre)creua múltiples disciplines. En aquest sentit, **Teatro de guerra** és fidel a aquest esperit inquiet, experimental i inclassificable de què fa gala des de fa ja molts anys.

Documental, ficció, assaig, diari íntim, aposta performàtica, psicodrama... Tot això i molt més cap en aquest híbrid que pendula entre lúdic i punyent. Així d'ampli, desconcertant, fascinant i pertorbador és **Teatro de guerra**, experiment que va consistir a ajuntar durant diverses setmanes sis veterans de les Malvines (tres que van lluitar del bàndol britànic, incloent-hi un gran personatge com un mercenari originari del Nepal, i tres de l'argentí) perquè compartissin anècdotes, records i intentessin revisar i tornar a actuar alguns dels moments més traumàtics viscuts el 1982.

Amb la col·laboració i fotografia de Manuel Abramovich (**Soldat**) i amb la seva parella Alan Pauls, Alejo Moguillansky i Graciela Speranza com a consultors del projecte, Arias proposa als excombatents diferents situacions i consignes que van des de recitar i actuar com si fos una obra de teatre fins a fer moviments típics d'exercicis bèl·lics o d'enfrontaments en el camp de batalla.

Lou Armour, David Jackson, Rubén Otero, Sukrim Rai, Gabriel Sagastume i Marcelo Vallejo van pels 50 o 60 i escaig. Avui són jardineros, pintors (de parets), agents de policies, actors, escriptors o fusters, però les atrocitats de la guerra i l'estrès posttraumàtic els han marcat per sempre.

Entre ells s'albira per moments companyonia, solidaritat i comprensió i en d'altres indiferència o fins i tot desconfiança i tensions internes. També (sobretot els anglesos) es pregunten en diversos passatges què estan fent en aquesta "pel·lícula" rodada a l'Argentina.

Arias els filma amb objectes personals (íntims) de gran valor afectiu (una bandera, una samarreta de les Malvines, una foto en un ordinador amb núvols que tenen la forma de les illes, mantes, borseguins, etc.) i inclou en aquest autèntic *patchwork* des de materials d'arxiu i imatges de refugis i trinxeres preses a l'illa fins a maquetes a escala, soldadets, ninots, mapes, tapes de revistes de l'època.

Hi haurà discussions apassionades, lectures de quaderns de memòries, records del creuer General Belgrano, passos de comèdia absurda (un amb careta de Thatcher li fa un petó a la boca a un altre amb careta de Galtieri) i fins i tot moments musicals quan conformen una improvisada banda de rock. Tot val (per més xocant, patètic, ridícul o incòmode que pugui resultar) en aquesta pel·lícula -o com vulguem dir-ne- feta des de l'audàcia, la provocació i la manca absoluta de prejudicis i convencions. **Teatro de guerra** és teatre i és guerra, és artífici i és el més genuí i íntim que poden oferir aquests homes que van coquetejar amb la mort i la bogeria. Més enllà de les diferents sensibilitats dels espectadors, es tracta d'un film que segurament no deixarà ningú indiferent.

“Teatro de guerra”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema de Berlín 2018. Premi CICA

4
Nominacions:

Festival de cinema de Jerusalem 2018

Festival de Cinema de Londres 2018

Premis Fénix 2018

Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià 2018

Festival de cinema SXSW 2018

Festival Internacional de Cinema de São Paulo 2018

Festival Transatlantyk: Lodz 2018

Lola Arias

Filmografia com a director

2018 *Teatro de guerra* (documental)

Biografia

Esriptora, directora de teatre i de cinema, camps en què també col·labora amb artistes de diferents disciplines. Els seus projectes transiten la frontera entre la ficció i la realitat. Entre les seves obres de teatre hi ha *Striptease* (2007), *El amor es un francotirador* (2008), *That Enemy Within* (2010), *El arte de hacer dinero* (2013) i *Campo minado* (2016). La seva òpera prima, ***Teatro de guerra***, es va presentar al Fòrum del passat Festival de Berlín, on va rebre premi del Jurat Ecumènic i el CICA Art Cinema. També va guanyar el premi a la millor direcció de la competició argentina al BAFICI.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

